

ство (животно); дума та *членъ* е тоже име, но не на същество то *кошъ*, а на *качество то* му, т. е. показва какъвъ билъ цвѣтъ на козена та му. Дума та *оръжие*, не е име нито на предметъ, нито на качество то му; тя е друго нещо, друго означава, и, следователно, тя е друга частъ на рѣчъ та, за която ще говоримъ насокро.

§ 18. — Освѣнъ тѣзи пѣ-горѣ поменати *първообразни прилагателни имена*, оставатъ още и други, за които ще говоримъ пѣ-послѣ, когато изучимъ други тѣ части на рѣчъ та, особено третята. Всички тѣзи останкли прилагателни имена ще се произведутъ отъ Първа та Часть (сѫщ. имена), отъ Третя та и отъ Седма та, и тогазъ ще бѫдемъ напълно запознати съ *прилагателно то име*.

Часть третя.

§ 19. — Всички тѣ живи твари, които Богъ създалъ на този свѣтъ, и за които ний говорихме въ първа та часть: человѣци тѣ, животни тѣ, птици тѣ, не могутъ да стоятъ сѣ на едно място, безъ да се движутъ, безъ да дѣйствуватъ, да мислятъ за прехраната си, и, споредъ туй, да връшатъ различни работи; защото ако би тѣ тѣй стрували, ако би сѣдѣли неподвижни, то и не би живѣли. И тѣй сѣко едно отъ тѣхъ е принудено не само да стои, да има различно състояние, но да извършва и различни дѣйствия, различни работи, които сѫ нему свойственни, да ги прави, отъ които има нужда за самосъхранение то си, и за които е тѣо предначертано отъ само то *Прозидѣние*; сѫщо и расте-